

PALČICA ZAVESLALA S TESLOM

Eh, kako sam danas sretan.

Moji prijatelji su stigli u Lutkarsku republiku.

Kako mi je KSC bio prazan bez mojih lutaka.

Zavirivao sam po ćoškovima, dozivao ih, ništa...

A danas, danas mi je srce poput planine Kalin ili Radovina.

Svi su tu.

Tek kad sam vidio rijeku djece koja idu sa svojim učiteljicama i ponekim učiteljem, sav sam se pretvorio u osmijeh.

Palčica.

Jako sam bio tužan kad ju je onaj miš ili muška krtica htio ženiti. Oči su mi bile pune suza.

Znam, sad vi mislite da lutke ne mogu plakati.

Mogu, kad su previše tužne.

Mi lutke plaćemo ozbiljno. Nismo mi ljudi pa da lijemo lažne suze, a ovamo se smijemo drugim ljudima iza leđa. Baš volim što sam lutka.

Pojavi se onaj Palčić i mene sunce obasja.

U Umjetničkoj galeriji sam vidio preko dvjesto lutaka. Auuuu, kako sam bio uzbuđen.

Volim onog čovjeka što se brine o njima. Baš mi je drag, a ime mu je Dragan. Nije slučajno!

Onda sam gledao Teslu.

Kad je zaveslao, svi smo veslali sa njim.

Čovjek je izmislio struju!

U ime svih mobitela, video igrica, tableta i svih ostalih električnih uređaja, hvala ti Tesla!

Jedva čekam sutra.

„Gvozden“, pa „Grad svjetlosti“.

Bit će super.

Neću večeras oka sklopiti.

Uostalom, neću nikako spavati ovih pet dana.

Ćao, zdravo, vidimo se!

Voli vas vaš Bugojnokio!

SA IZLOŽBE PORCULANSKE LUTKE – KLOVNOVI

SA PREDSTAVE PALČICA

OKRUGLI STO

PALČICA

Pozorište mladih Sarajevo

Strajo Krsmanović, moderator okruglog stola, pozdravio je prisutne, iskazao zadovoljstvo zbog ponovnog susreta na Festivalu i naglasio važnost festivala kao državnog projekta. Pohvalio je organizatore i sve učesnike koji godinama pokušavaju da Festival dignu na nivo koji zaslužuje. Naglasio je da okrugli stolovi služe da se razgovara o predstavama i projektima te o budućnosti Festivala.

Predstavio je ansambl Pozorišta mladih Sarajevo i zamolio direktora da kaže kakve to projekte rade na sceni Pozorišta mladih.

Ismir Fazlić, direktor, pozdravio je prisutne i čestitao domaćinu na produkciji prve predstave, iskazao je nadu da će uskoro gledati još ovakvih predstava. O sarajevskom Pozorištu mladih rekao je da imaju nove projekte i najavio dvije nove predstave u ovoj i početkom sljedeće godine te se nada da će se obje lutkarske predstave vidjeti već na na sljedećem Festivalu. Naglasio je da glumaca- lutkara danas ima dosta, ali da nedostaju režiseri, dramaturzi i majstori za izradu lutaka kako bi proces rada bio kompletno obavljen u našoj zemlji. Veliki problem i otežavajuća okolnost lutkarima je danas, da po lutke moraju ići u Hrvatsku ili čak u Slovačku. Naglasio je još jedan uspjeh Pozorišta mladih, učešće u projektu realizacije muzeja lutaka te predstavio mlade glumce - lutkare: Harisa Bidžana, Marka Mirkovića i Ivanu Vojinović.

Strajo Krsmanović, dodao je da su dramatizaciju radili Nejra Babić Halvadžija i Mario Drmać, scenografiju Narda Nikšić, a kreaciju i izradu lutaka Luči Vidanović.

Alma Merunka, glumica u predstavi, rekla je da je naporno raditi lutkarstvo jer su većinu vremena glumci na podu i u čučućem položaju, da ona animira lijevu ruku majke, a Sanda desnu ruku majke te da je u tijelu majke Mario i da svako od njih ima svoj zadatak. Animiranje lutke je timski rad i mora biti jako usklađen.

Vahid Duraković, pohvalio je odlično funkcionisanje predstave i istaknuo da se lutka, kostim i muzika jako slažu i dramaturški su jasne. Sugerisao je da bi bilo lijepo da majka ima više animacijskih mogućnosti i da susret majke i Palčice može biti malo dramatičniji. Dodao je da je pozicija na sceni teška i zahtjevna, smatra da je to patnja, a da publika ne vidi glumce nego se koncentriše na pravu predstavu.

Strajo Krsmanović je dodao da lutkarstvo nije samo za djecu, mnogo je složenije i kompleksnije nego što se prvobitno misli.

Ajla Cabrera, glumica u predstavi, kaže da joj je drago da odvlače djecu od ekrana, ali da kao i glumica tvrdi da svi glumci moraju probati lutkarstvo jer se tada glumački ego zaboravlja, ostaje iza zavjese, a probudi se dijete u glumcima i ono se razigra. Dodaje da tad dolazi do pravog glumljenja i iskrene glume koja dopire do djece koja se odgajaju u dobru publiku. Naglasila je da vjeruje da će umjetnost spasiti ovaj svijet.

Alma Merunka, glumica u predstavi, iskazala je žaljenje što nemaju svoju radionicu lutaka, da to glumce sputava jer oni kreiraju i zamisle lik, a lutka dođe gotova i ne funkcioniše kako bi glumac želio, lutkar se nosi sa onim što ima.

Danis, član dječijeg žirija, kaže da mu se svidjela scenografija, a od likova: krtica, žaba i mišica.

Naida, članica dječijeg žirija, dodala je da joj je scena lijepa i da su je plašile ruke koje su glumile paukove.

Nada, članica dječijeg žirija, rekla je da je mislila na početku da je velika lutka Palčica i da joj nije bila jasna, ali kada je vidjela Palčicu, malu, sve joj je bilo jasno.

Ika, studentica lutkarstva iz Osijeka, suosjeća sa poteškoćama lutkara i postavlja im pitanje šta je za njih bilo lijepo i izazovno u ovome poslu.

Ivana Vojinović, glumica u predstavi, odgovorila je da su profesorica Dubravka i asistent Mario Drmać kod nje razvili ljubav prema lutkarstvu. Da je najvažnija partnerska igra i to je najvrijednije u predstavi kao i timski rad. Osim glumaca u predstavi su još i tehničari pa je iza scene velika gužva ako se glumci ne razumiju i ne znaju šta treba da rade onda bi nastao haos. Dodala je da osjeća familijarnu bliskost sa partnerima, glumcima.

Dubravka Zrnčić – Kulenović, članica stručnog žirija, naglasila da joj je uvijek drago doći u Bugojno, ali se ove godine posebno raduje jer ju je iznenadio dolazak mladih ljudi, dva domaća reditelja i mladi glumci. Posebno joj je drago da se mladi ljudi uključuju u institucije i da osmišljavaju neformalne grupe u njima. Studentima koji dolaze ovdje bitna je ova informacija za dalji rad. Lutkarstvo je drugačije od obične glume jer ovdje dolazi do izražaja dva sredstva koja se koriste, igru sa lutkom i partnerom. Iskazala je zadovoljstvo zbog predstave koju su producirali u Bugojnu i naglasila kako su pomaci spori ali se dešavaju. Pohvalila je podršku mladim ljudima kako i sarajevske tako i bugojanske produkcije koji daju priliku mladim ljudima i omogućavaju im rad u svom teatru. Starije kolege sa ogromnim iskustvom mladima mogu mnogo pomoći pa je to još jedan vid edukacije.

Danis, član dječijeg žirija, pitao je glumce da li imaju tremu.

Ivana Vojinović, glumica u predstavi, odgovorila mu je da oni uvijek imaju tremu prije predstave. Kada čuje da publika ulazi u salu, ona misli da će se desiti najgore stvari, da će pući lutka, da će se ona okliznuti, da će zaboraviti tekst i tako dalje.

Strajo Krsmanović, moderator okruglog stola, zahvalio se publici na dolasku.

KNJIGA UTISAKA PALČICA

„Sjajna scenografija!”

„Predivne lutke!”

„Predobro”

„Baš sjajno”

„Predivno”

„Super”

„Divno”

„Zabavna predstava”

„Lijepo i slatko”

„Ova predstava je bila najbolja baš je bila zabavna”

„Zanimljiva i zabavna”

„Najbolja”

„Jako super”

„Zabavno, jako lijepo”

„Zabavna i zanimljiva”

„Dobra i zanimljiva”

„Baš mi je bilo lijepo!”

„Lijepo”

„Bilo mi je lijepo”

„Meni je bilo fino”

ŠTA MISLI MALA RAJA PALČICA

Q: „Da možeš biti neki lik iz Palčice, koga bi izabrao/la i zašto?“

A: Djevojčica.

Q: „Kad bi imala čarobnu moć da pomogneš Palčici, koja bi to moć bila?“

A: Da je vratim mami zato što mi je bilo žao.

Q: „Šta misliš, šta je najvažnije da bi neko bio dobar prijatelj?“

A: Mislim da nam treba jedna lasta.

Q: „Da možeš razgovarati sa životinjama kao Palčica, koju bi životinju prvo pitao nešto?“

A: Pričao bi prvo sa gepardom.

Q: „Da je Palčica tvoja drugarica, gdje bi je odveo da se igrate?“

A: Na igralište.

Q: „Šta misliš, šta je najvažnije da bi neko bio dobar prijatelj?“

A: Da hoće pomoći i da bude iskren.

Q: „Šta misliš, šta je najvažnije da bi neko bio dobar prijatelj?“

A: Da nam pomaže u teškim situacijama i da je tu za nas.

Q: „Kad bi imala čarobnu moć da pomogneš Palčici, koja bi to moć bila?“

A: Da mogu letjeti pa da je mogu odnijeti njenoj mami.

Q: „Da možeš biti neki lik iz Palčice, koga bi izabrao/la i zašto?“

A: Lastavica.

RAZGOVOR SA

ALMA KOBILIĆ

GLUMICA (MAMA, MAMA PAUK)

Alma Kobilić je glumica Pozorišta mladih Sarajevo gdje radi i stvara već nekih trideset godina. Kako vi doživljavate lutkarsku umjetnost?

Lutkarstvo je za mene posebno, doživljavam ga zaista na poseban način. Lutkarstvo prije svega treba voljeti. Ono je takav vid pozorišne umjetnosti da ako ga ne volite, jednostavno nemojte u to ulaziti niti se pokušavati baviti time.

Pozorište mladih Sarajevo je jedini teatar u Sarajevu koji zaista drži do lutkarstva.

Ja sam u Pozorištu mladih od 1995. godine i od tada radim sa lutkama. Tako da naše pozorište zaista gaji tu ljubav prema lutkama već dugi niz godina.

Koja je neka suštinska razlika, iz ugla glumca, kada je u pitanju pripremanja uloge u lutkarskoj predstavi i pripremanja uloge u dramskom teatru?

U principu nema neke razlike mada se može reći da za lutkarske predstave trebate malo više biti fizički spremniji. Lutkarska predstava zahtijeva i jednu posebnu vrstu koncentracije. Nije to samo vođenje lutke. Kada radite lutkarsku predstavu vi ne mislite samo na svoju lutku nego morate misliti bukvalno na sve što se dešava na sceni. Morate biti fokusirani jer se u lutkarskoj predstavi zaista događaju različite stvari tako da morate biti spremni i da priskočite u pomoć kolegi i da nekada popravite scenografiju i da zaista mislite o puno stvari o kojim ne morate da mislite kada igrate dramsku predstavu. Eto možda bi to bila neka suštinska razlika.

I ova današnja predstava nam govori o težini izvođenja lutkarske predstave. Vi ste čitavo vrijeme bili u nekim poprilično teškim fizičkim položajima tokom izvođenja predstave.

Da, sve je u čučnju, savijeno, u svakom slučaju jako naporna predstava za igrati. Sve je u pokretu scenografija, lutke, rekvizita tako da smo u tome kao jedno. Ne smije biti greške jer jedna mala greška u ovakvoj predstavi može proizvesti ozbiljne probleme. Zato sam i rekla da u lutkarskim predstavama glumac zaista mora biti apsolutno fokusiran.

Kakva je bila saradnja sa rediteljem predstave, Mariom Drmaćem?

Mario je odličan redatelj. Ovo nije Marijeva prva predstava, on je radio i “Olovnog vojnika”. Radio je i predstave koje nisu lutkarske, uglavnom sve predstave koje je radio su bile vrlo uspješne. Ono što je bitno reći je to da je Mario veliki zaljubljenik u lutkarstvo.

SA PREDSTAVE KAD ZAVESLA TESLA

OKRUGLI STO

KAD ZAVESLA TESLA

Kulturno-sportski centar Bugojno

Za **Straju Krsmanovića**, moderatora, predstava „Kad zavesla Tesla“ je veoma zanimljive teme koja je kupila publiku, odigrana sa puno unutrašnje energije, temperamentna sa puno kontakta sa publikom, edukativnog karaktera. Vrlo je jasan cilj: da naučnu tezu o Tesli prezentira maloj djeci na veoma zabavan način. Također, na visokom je izvedbenom nivou jer igra sa rekvizitom kao lutkarskim elementom uspješno priča priču. Zanimljivo mu je to da Senad Milanović ne igra Teslu već igrom predstavlja priču o Tesli. Po njegovom mišljenju, ovo je savremeno pozorište po elementima koji rezultiraju vrlo zanimljivu izvedbu.

Senad Milanović je upoznao prisutne o tome kako je došlo do ove predstave. Cvetin Aničić, lutkarski režiser, i veliki prijatelj Bugojna, pozvao je Senada i ponudio mu svoj tekst kao komediju za djecu sa četiri lutke. Odmah nakon prve rečenice u tekstu: Dame i gospodo...“ (što je san svakog glumca) tekst mu je bio privlačan. Poslije odlaska u Njemačku (gdje Cvetin sad živi), složili su se da svi likovi budu neka vrsta lutke i to na struju i tamo u stanu radili, izrađivali lutke i za deset dana postavili predstavu koju je, naravno, on poslije doradivao i uvježbavao. On nije lutkar po profesiji, ali je dijete Bugojna i ovog festivala te festivalskih lutkarskih radionica. Tako da je sve iskustvo o lutkarstvu ponio iz Bugojna. Kada je ušao u proces, prepao se lutaka jer su mu djelovale krhko, ali se lagano uhodavao. Ivana Blagojević, njegova prijateljica iz Banje Luke, akademska slikarka, osmislila je scenografiju, a Amel Ugarak mu je

pomogao oko finalnog dizajna svjetla i tehnike, uopće. Ovo je za njega avanturistička lutkarska komedija za djecu koja ima edukativan karakter.

Vahid Duraković je konstatovao da ovako skromna produkcija predstave, gdje Cvetin iz Njemačke režira, bez profesionalaca u svim ostalim segmentima, je rezultirala time da je u suštini Senad sam napravio predstavu. Zahvaljujući njegovoj energiji i vjeri u priču koju priča, vidjeli smo dobru predstavu. Kada glumac ima „nijet“ onda je najbitniji pristup tome, a Senad pristupa lutkama iz perspektive djeteta. Minimalna animacija funkcionise odlično jer Senad vjeruje u to što radi. Napravio je paralelu sa režiserom Vanjom Jovanovićem koji zahtijeva od glumaca upravo ovakav pristup lutki, iz perspektive djeteta, što odlično funkcionise.. Čestitao je Senadu te sugerisao da posljednju scenu učini malo kreativnijom, a s obzirom da je ovo večeras bila premijera, vjeruje da će predstava biti još uigranija.

Mario Ćulum je pohvalio odličnu komunikaciju sa publikom. Vjeruje da će Senad otkrivati nove animacije predmeta na 100. igranju. Senad je dobar primjer studentima koji učestvuju na lutkarskim radionicama na ovom festivalu.

Dubravka Zrnčić Kulenović je od srca čestitala Senadu. Nije ni sumnjala u njegovu glumačku sposobnost jer ima ona izreka: „Ako je dobar glumac, biće i dobar lutkar.“ Svaki detalj je glumački snažno izigran kao i lutkarska animacija. Osvrnula se na prethodnu predstavu u kojoj su lutke došle glumcima u ruke i postale problem oko usklađivanja vlastite kreacije lika i lutke. Kod Senada je to drugačije jer sve proizilazi iz njegove igre. Voljela bi da predstava ima još dijelova. Posebno je oduševljena saznanjem da se sa vrlo skromnim sredstvima može uraditi dobra predstava. Unaprijed se raduje ponovnom gledanju ove predstave.

Mirela Predojević je pohvalila Senadovu hrabrost, upornost i trud. On je, po njenom mišljenju, potvrdio jednu tezu: da svaki put kad nam se učini da je nešto lako uraditi, to je prvi znak da taj neko to radi odlično.

Na samom kraju Senad je poručio svim studentima kao i svojim kolegama da je potrebno da se samo sa svojom idejom zatvore u garažu dva mjeseca i imat će hljeb u rukama.

KNJIGA UTISAKA
KAD ZAVESLA TESLA

„Ne volim Edisona.”

„Top!”

„Fenomenalno.”

„Super.”

„Bilo je presmiješno.”

„Bilo je baš fino.”

„Premoćna predstava.”

„Bilo mi je lijepo na predstavi.”

„Bilo je super.”

„Najbolji Tesla.”

„Bilo je baš lijepo.”

„Da nije bilo Nedžada, ne bi bilo ni Tesle.”

„Predstava je odlična.”

ŠTA MISLI MALA RAJA KAD ZAVESLA TESLA

Q: “Da možeš upoznati Nikolu Teslu, šta bi ga prvo pitala?”

A: Pitala bih ga kako se osjećao kada je gledao u munju.

Q: “Da Tesla može napraviti robota za tebe, šta bi taj robot radio?”

A: Bio bi mi u sobi i radio bi zadaću.

Q: “Kad bi imala Teslin mozak na jedan dan, šta bi izmislila?”

A: Izmislila bih lutke na struju.

Q: “Da Tesla može napraviti robota za tebe, šta bi taj robot radio?”

A: Pomagao bi mi uraditi teške zadatke.

Q: “Da možeš upoznati Nikolu Teslu, šta bi ga prvo pitala?”

A: Pitala bih ga kako se zove?

Q: “Kad bi imala Teslin mozak na jedan dan, šta bi izmislila?”

A: Izmislila bih struju.

Q: “Da li ti se svidjela predstava koju si večeras pogledala?”

A: Baš je bila dobra i najviše su mi se svidjele lutke.

Q: “Kada bi mogla da obučeš jedan kostim koji bi obukla?”

A: Obukla bi onaj sjajni kaput sa početka.

Q: “Kad bi imala Teslin mozak na jedan dan, šta bi izmislila?”

A: Izmislila bih nekog robota da mi može pomagati.

IZ NEDIMOVOG UGLA

Piše: Nedim Čefo

Učenik II razreda MSŠ "Gimnazija Bugojno"

Ovogodišnju Lutkarsku republiku smo otvorili sa dvije predstave iz takmičarskog programa. Prvo smo gledali predstavu "Palčica" Pozorišta mladih Sarajevo. Tempo predstave je mirniji, prikladan za lagani uvod u ovogodišnji Susret. Bogata scenografija, energija glumaca koju prenose kroz lutke, detaljan zvuk i bajkovit dizajn svjetla su nam ipak zadovoljili attention-span i omogućili nam da uživamo u ovoj jasnoj linearnoj priči. Da nas mirne predstave ne bi uspavale, potrudila se ekipa iz Kulturno-sportskog centra Bugojno. Kablovi, lampe, projektor, ventilator, fen, pegla i mini šporet su postali scenografija i lutke, odnosno likovi, Ajnštajn, Njutn, Pitagora, Edison i sa njima, energično igra glumac Senad Milanović, u ovom slučaju Nikola Tesla. Pored predstava, u Umjetničkoj galeriji KSC-a, imali smo priliku pogledati izložbu "Porculanske lutke - klovnovi" Dragana Mučibabića, u pratećem programu, koja se savršeno uklopila u nestabilnu energiju večeri. Ako je suditi po početku, nadolazeći dani će biti kvalitetni, topli, veseli, malo spori, malo brzi, malo sretni, malo tužni ali sve u svemu, biće ljudi k'o *struja*.

Utorak, 20.10.2026.
Pozorišna dvorana
11,00 sati

Takmičarski program
(trajanje 45', uzrast 6+)

Pozorište Prijedor
GVOZDEN
(Tekst: Marko Vukosav)

Režija: Marko Vukosav

Igraju:

Zorica Jojić
Katarina Rendić
Mirela Predojević
Sabina Halilović
Srđan Knjeginjić
Darko Stojić

Kostimografija: Marko Vukosav
Scenografija: Marko Vukosav
Izrada lutki: Andrej Stojić, Ivana Crnogorac
Dizajn lutki: Marko Vukosav, Andrej Stojić
Majstor Tona: Mladen Vlačina
Majstor svjetla: Goran Šobot
Rukovodilac tehničke službe: Branko Stojanović
Inspicijent: Dubravko Vukadinović
Sufler: Gordana Kasap
Šminker: Ivana Crnogorac
Garderober: Bogdanka Miodrag
Majstori scene: Milan Kešin, Slaven Šiljegović, Marko Čivčić

O predstavi:

Ova bajka prati jednog mladića koji napušta svoj roditeljski dom u potrazi za pjesmom koja ga svakodnevno opčinjava i poziva na put u nepoznato. Na tom putu sreće princezu koja je oteta od ozloglašenog Gvozdena. Kada shvati da je upravo princeza izvor pjesme koju prati, on odluči da pronađe Gvozdena i sukobi se s njim. Ipak taj put nije jednostavan, naš junak moraće da pobijedi svoje strahove, probudi hrabrost u sebi i konačno oslobodi lijepu princezu i njenu pjesmu.

Utorak, 20.10.2026.
Pozorišna predstava
16,00 sati

Takmičarski program
(trajanje 50', uzrast 12+)

Bosansko narodno pozorište Zenica

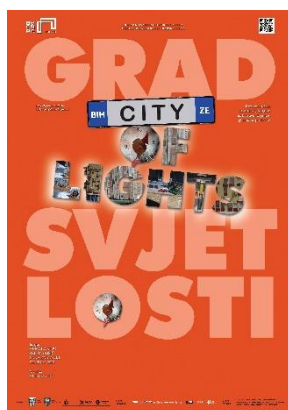
GRAD SVJETLOSTI

(Tekst: David Zauzola)

Režija: David Zauzola

Igraju:

Adna Kaknjo
Selma Ćosić
Lana Zablocki
Ermina Nišić

Scenografija i kostimografija: David Zuazola

Izrada scenografije/lutaka: David Zuazola, Adna Kaknjo, Selma Ćosić, Lana Zablocki, Ermina Nišić, Zulfo Avdić, Edin Kobilica

Izrada kostima: Ajša Buro

Muzika: Alen Ruvić

Producent: Miroljub Mijatović

Izvršni producent: Denis Krdžalić

Inspicijent: Abidin Čolaković

Asistentica produkcije: Asmira Burak

Riječ režisera:

"Grad svjetlosti u Zenici nastaje iz želje da se vizija stanovnika njihove vlastite zajednice pretvori u konkretno scensko djelo. Ovdje su upravo građani ti koji u umjetničkom obliku predstavljaju i konstruišu grad u kojem žive. Bez estetskih pravila, nastaje magični svijet sastavljen od različitih snova i želja, u kojem se susreću individualne poezije učesnika.

Radimo s ljudima svih generacija i pozadina, jer vjerujemo u integraciju razlika i suživot ideja. Grad se gradi kroz reciklirane materijale koje učesnici donose, biraju i oblikuju, gradeći zgrade, parkove, mostove, ulice, vozila, prirodu i izmišljene mašine, sve ono što njihova imaginacija prizove.

U ovim vremenima podjela i zidova, teatar mora doprinositi poboljšanju svijeta kroz umjetnost. Grad svjetlosti želi približiti ljude i gradove, omogućiti nam da se bolje upoznamo i pokažemo kako živimo, ali i da naučimo kako žive drugi.

Zenička verzija Grada svjetlosti, koju vidite pred sobom, rezultat je zajedničkog rada, otvorenosti i mašte. Nadam se da ćete u njoj prepoznati Zenicu, možda stvarnu, možda zamišljenu, ali svakako onu koja nastaje iz vas."

Utorak, 20.10.2026.
Mala sala
19,00 sati

Prateći program
(trajanje 40', uzrast 15+)

DP EkoArt Bugojno

„4“

(Tekst: kolektiv)

Režija: Azra Ramić

Igraju:

Una Ugarak
Hanah Hozić
Lamija Horozović
Adna Kurbegović

O predstavi:

Dragi dnevnice... šta je to život poslije smrti, ili smrt poslije života? Šta ako nije onako kako smo željeli da bude?

Predstava "4" prati mladu djevojku koja prolazi različite životne situacije - smrt, porodični odnos, selidba... I ona nam priča svoju priču. Šta to zapravo dolazi poslije smrti? Jesmo li postali mašine koje se prilagode svemu što nam život nosi, bez borbe?

Predstava se apsurdno bavi pitanjima života i smrti, komplikovanih porodičnih odnosa i sredine u kojoj živimo. Predstava je nastala u okviru radionica u projektu "Glasovi budućnosti", a u njenom stvaranju učestvovala su Una Ugarak, Hanah Hozić, Lamija Horozović i Adna Kurbegović sa voditeljicom Azrom Ramić. Voditeljica je kroz proces sa četiri mlade djevojke radila na stvaranju predstave od početka koristeći se različitim teatarskim tehnikama. Kroz razgovor, voditeljica je sa grupom mladih djevojaka pronašla zajednički jezik i vodila proces stvaranja predstave od početka do kraja.

PRVI DAN

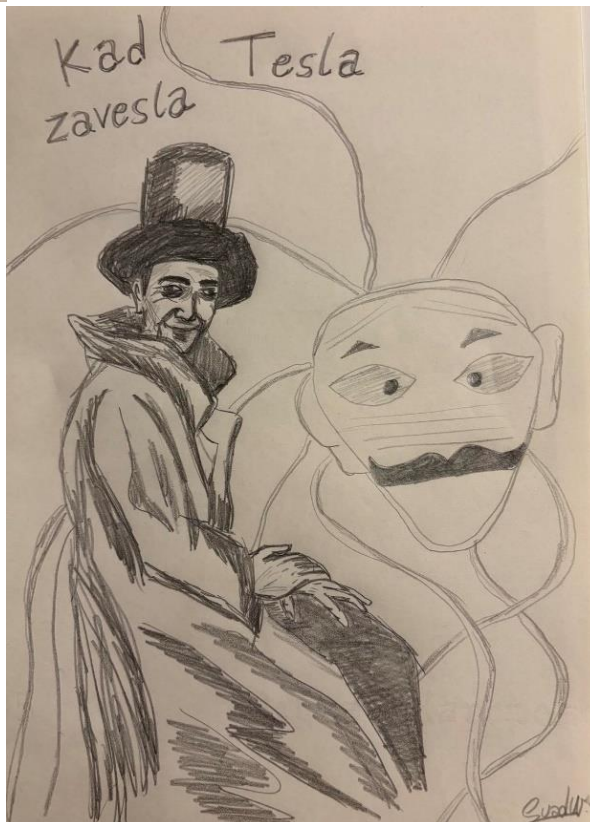
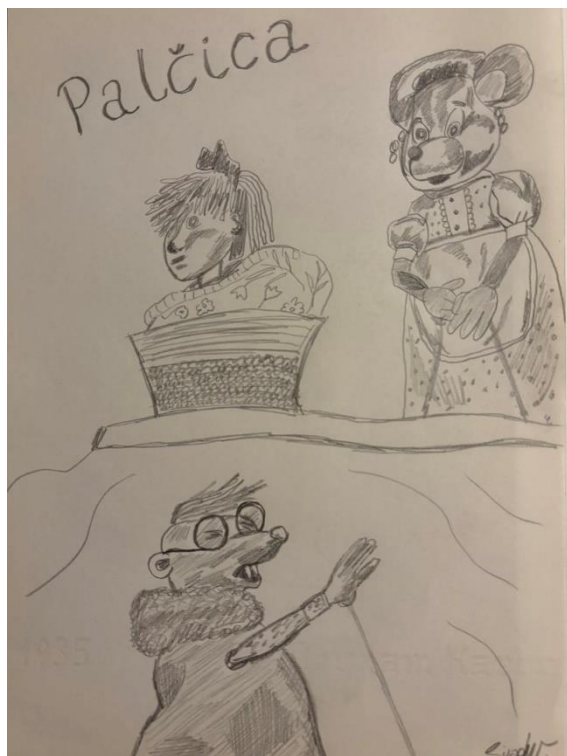

PRVI DAN

TRAGOM OLOVKE

Crta: Suad Velagić

STRUČNI ŽIRI:

Dubravka Zrnčić - Kulenović
Mario Ćulum
Maja Martinek

**MODERATOR OKRUGLIH
STOLOVA:**

Strajo Krsmanović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Mirza Idrizović
Vahid Duraković
Senada Milanović
Nedžad Milanović
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato
Ermina Musić
Antonio Džolan
Tidža Čaušević
Elma Idrizović

DJEČIJI ŽIRI:

Estera Džolan
Noa Džolan
Asja Ugarak
Eman Sarajlić
Naida Alić
Nađa Alić
Arslan Jusić
Danis Kosterović
Ajša Ždralović
Lana Kosterović

DIREKTOR SUSRETA:

Mirza Idrizović

**ORGANIZATOR KULTURNIH
AKTIVNOSTI:**

Vahid Duraković

PR BIJENALA:

Mirza Bušatlić

DIGITALNI DIZAJN:

Edin Ćatić Bato

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik
Ermina Musić, tehnička urednica
Senada Milanović
Suad Velagić
Mirza Bušatlić
Ajla Sušić
Adin Kurbegović

TEHNIČKA EKIPA:

Edin Ćatić Bato
Mahmut Ždralović
Emir Hodžić Zoha

VOLONTERI:

Una Ugarak, Hanah Hozić, Nedim Ćefo, Nejra Dedić, Medina Sijamija, Dalal Alić, Tara Velagić, Lamiya Šećibović, Imran Alibegović, Imran Hajić, Jasmina Velagić, Ajša Tahirović, Amila Jusufspahić, Amina Huskić, Dženeta Dautbegović, Iman Talargić, Nejla Mustajbegović. Adem Ugarak, Emrah Bušatlić, Nedim Ugarak, Adna Kurbegović, Ajna Ždralović, Naida Bušatlić, Hana Hajić, Sara Čizmo, Ahmed Čiča, Sarah Cinco, Ajla Hujdur, Davud Hamzakadić, Alma Bušatlić, Ena Fazlibegović, Hana Halilović, Medina Isak, Nadža Karadža, Almin Duro, Isak Frljak, Tajra Habibović, Ensara Ćeso, Naida Redžić, Nadija Tunović, Lamiya Jusufspahić, Nejla Bakić, Nadja Musić, Merjema Tihak, Amer Sušić, Lamiya Vinčević.